3.6. Kürtaj

Kürtaj, annenin veya bir başkasının maddi veya manevi müdahalesi ile ceninin henüz rahimdeyken veya rahimden dışarı çıkarılarak öldürülmesidir.

Kürtaj, bazı insanlar tarafından tıbbi müdahale yoluyla yapılan bir doğum kontrol yöntemi olarak kabul edilmektedir. Gayrimeşru ilişki sonucu hamile kalan, hayat standardını düşürmemek için ikinci ya da üçüncü bebeği istemeyen, anomali (zihinsel ve bedensel engelli) bir çocuğa hamile olduğu söylenen kadınlar için de bir kurtuluş yolu olarak gösterilmektedir. Bununla birlikte bu yola başvuran pek çok kişi için yıllar geçse de dinmeyen bir sızı, bir travma sebebi olmaktadır. Çünkü vücut hamile kaldığı andan itibaren annelik hormonu salgılar ve döllenmeden itibaren bebekle anne arasında bir bağ kurulur. İşte kürtaj bu sevgi bağını yok etmekle kalmaz hormonal dengeleri altüst ederek kadının ruh sağlığını da bozar. Kürtaj sonrası pek çok kadın depresyona girmektedir.

Görsel 6.8: İnsanın yaşama hakkı, Allah (cc) tarafından verilmiş temel bir haktır.

İnsan hayatının korunması, İslam dininin beş temel ilke ve amacından biri olduğu gibi insanın en şerefli varlık olduğu, insanın saygınlığı ve dokunulmazlığı da İslam'ın ısrarla üzerinde durduğu ana fikirlerden biridir. Çocuk sahibi olmak istemeyenlerin meşru doğum kontrol yöntemlerinden birini uygulayarak önceden tedbir almaları caizdir. Erkek spermi ile kadın yumurtasının birleştiği ve döllenmenin başladığı andan itibaren ise insan teşekkül etmeye başlar. Bu andan itibaren insanın yaşama hakkı, Allah tarafından verilmiş temel bir hak olarak ortaya çıkar. Artık bu safhadan itibaren anne baba da dâhil hiçbir kimsenin annenin hayati tehlikesi gibi haklı ve kesin bir zaruret durumu olmadıkça bu hakka müdahale etmesine izin verilmemiştir. Ayet ve hadislerde yer alan genel ilkeler ve özel hükümler, anne karnındaki ceninin dinen meşru sayılan haklı bir gerekçe olmadan düşürülmesine, aldırılmasına ve gebeliğe son verilmesine müsaade etmez.

TARTIŞALIM

Anne karnında özürlü olduğu tespit edilen ceninin durumu hakkında arkadaşlarınız ile tartışınız.

"Çocuklarınızı yoksulluk korkusuyla öldürmeyin."[8] ayeti, *"Hz. Peygamber' in kasten çocuk düşürenin veya buna sebep olanın maddi tazminat ödemesine hükmetmesi"*[9], anne karnındaki çocuğun hayat hakkını da güvence altına almaktadır. Diğer taraftan Hz. Peygamber'in bu tavrı, söz konusu fiili, cinayet olarak değerlendirdiğini göstermektedir. Bu itibarla İslam, annenin hayatını doğrudan etkileyecek tıbbi bir zaruret bulunmadıkça anne karnındaki çocuğun düşürülmesini veya aldırılmasını kabul etmemektedir.

Hz. Peygamber'in, *"ruhun cenine dört aylık iken üflendiğini bildiren hadisinden"*[10] hareketle bu süreden önce kürtaj edilebileceği yönünde bir görüş varsa da tıp ilminde ortaya çıkan gelişmeler bunun isabetli olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Çünkü bu yoruma göre ruhun üflenmiş olması ceninin müstakil bir kişilik kazanması konusunda ölçü alınmakta, ruh üflenmeden önce cenin bir et parçası sayılmış olmaktadır. Oysa cenin daha döllenmenin gerçekleşmesi ile potansiyel bir insan hâline gelmektedir ve dokunulmazdır. Dokunulmazlığı ruhun üflenmesi ile değil, potansiyel insan konumundaki canlı bir varlık oluşundan gelmektedir.

Dinimizin kürtajı yasaklamasının temelinde döllenmeden sonra embriyonun oluşmasıyla birlikte insanın varlık serüvenine başlaması yatmaktadır. Doktorlar ceninin canlı bir varlık olduğunu üç haftalıkken kalp atışlarının tespit edildiğini, dört haftalıkken boyunun bir santim olup organlarının oluşmaya başladığını, altı haftalıkken kol, bacak, baş gibi organlarının belirginleştiğini ve anne hissetmese de hareket etmeye başladığını belirtirler.

İslam'a göre ana rahmindeki çocuğu (cenini) herhangi bir döneminde öldürmek, düşürmek, aldırmak cinayettir. Bu cinayeti kasten işleyenlerin cezası üzerinde eski fakihlerin farklı görüşleri olsa da "Cezası yoktur." diyen bir fakih yoktur. Çocuğun ana rahminde sağ olduğu, müdahale ile öldüğü sabit olursa cezası cinayet işlemiş birine verilen ceza gibidir. Bazı fakihlere göre bu ceza, tam diyettir. Ama, ana rahminde sağ olduğu bilinen çocuğun (ceninin) bir müdahale ile öldürülmesi ve çıkarılması, bazı fakihlere göre, yalnızca annenin hayatını kurtarmak için uygun görülmüştür. Diğer fakihler, bu iki hayatı birbirine eşit gördüklerinden bu durumda bile çocuğun öldürülerek parçalanarak çıkarılmasını doğru bulmamıştır.

8 Enam suresi, 151. ayet; İsra suresi 31. ayet.
9 bk. Buhari, Diyat, 25-26.
10 Buhari, Bedü'l-Halk, 6.